

ВІДГУК

на наукове обґрунтування творчого мистецького проєкту

«Тромбон в музичному мистецтві XXI століття:

нові формати комунікації»

поданого на здобуття ступеня доктора мистецтва спеціальність

025 – Музичне мистецтво

галузь знань 02 – Культура і мистецтво

МАРТЬЯНОВА ЄВГЕНІЯ ВЯЧЕСЛАВОВИЧА

Сучасний етап розвитку музичного мистецтва характеризується активними процесами жанрово-стильових трансформацій, цифровізації та інтеграції традиційних інструментів у нові комунікативні формати. У цьому контексті особливої актуальності набуває проблема осмислення виконавського мистецтва на тромбоні – інструменті з багатовіковою історією, який у XXI столітті постає не лише як складова академічного оркестрового й камерного музикування, а й як повноцінний учасник кросжанрових і мультимедійних практик. Саме цим пояснюється значущість творчого мистецького проєкту Є. В. Мартьянова, присвяченого аналізу нових форматів композиторсько-виконавської комунікації за участю тромбона.

Творчий мистецький проєкт Є. В. Мартьянова є вагомим науково дослідницьким і виконавським доробком, що ґрунтовно окреслює новітні вектори розвитку тромбонового мистецтва у глобалізаційному просторі XX–XXI століть. Автор демонструє широку обізнаність в історичних, органологічних, виконавських і кросжанрових аспектах функціонування інструмента та пропонує сучасну концепцію його інтеграції у сольні, ансамблеві, цифрові й мультимедійні формати.

Наукова новизна роботи полягає у вперше здійсненому системному аналізі нових форматів комунікації за участю тромбона в академічній, неакадемічній та мультимедійній сферах, а також у розкритті інтеграції інструмента в цифрове середовище.

Методологія дослідження вирізняється комплексністю: історико-культурний, жанрово-стильовий, інтерпретаційний та міждисциплінарний підходи органічно поєднані з практичними результатами творчої діяльності претендента. Відзначимо також збалансованість наукової аргументації та виконавської інтерпретації, що підсилює переконливість авторської концепції.

У науковому обґрунтуванні послідовно простежено історичну генезу тромбона (Розділ 1), його еволюцію від сакбута до сучасного концертного інструмента, показано роль у симфонічному, камерному, джазовому й роковому музикуванні. Значний інтерес становить аналіз сучасного сольного репертуару (твори Е. Креспо, Дж. Кенні, Ф. Гідаша, Б. Чайлдса, Д. Шнайдера) та ансамблевих практик, де тромбон розкривається як універсальний медіатор у багатожанрових художніх середовищах.

Розділ 2 присвячено неакадемічній музиці – джазу, року та кросжанровим практикам, аналізу технічних і стилістичних трансформацій, впливу видатних виконавців і концепції *Unionique music* як медіатора між різними музичними традиціями

Важливим є звернення автора до проблеми цифрової перспективи розвитку виконавства (Розділ 3): участь тромбона у *VR/AR*-проектах, електроакустичних інсталяціях, мультимедійних перформансах відкриває нові горизонти не лише для інструментальної техніки, а й для комунікативної природи сучасного музичного мистецтва.

Важливо відзначити здатність Є. В. Мартянова формувати нове проблемне поле у вітчизняному музикознавстві, де раніше бракувало комплексних досліджень сучасного тромбонового мистецтва. Його праця є не лише аналітичним описом, а й інтелектуальним викликом, що розширює горизонти розуміння інструмента як універсального комунікатора XXI століття. Особистісна характеристика здобувача свідчить про його високу наукову компетентність, поєднану з глибоким досвідом виконавця-інтерпретатора, що підкреслює органічність і переконливість представленої концепції.

Питання для дискусії:

1. У чому полягає принципова відмінність сучасного сольного репертуару для тромбона від творів попередніх епох – насамперед у жанровому, технічному чи семантичному аспекті?
2. Як саме практика ансамблевої взаємодії з іншими інструментами впливає на розширення комунікативного потенціалу тромбона?
3. Чим обумовлений вибір репертуару для аналітичної частини проєкту й у чому полягає його репрезентативність?

Поставлені питання мають уточнюючий характер, задля уточнення параметрів практичної значущості виконаної праці, і не впливають на загальну високу оцінку творчого проєкту та його наукового обґрунтування.

Висновок.

Представлене Євгенієм Вячеславовичем Мртьяновим наукове обґрунтування постає як органічна складова представленого претендентом творчого мистецького проєкту **«Тромбон в музичному мистецтві ХХІ століття: нові формати комунікації»**.

Зміст та структура, заявлені актуальність теми, наукова новизна практичне значення отриманих результатів, які викладені у Висновках, є підставою для визнання праці такою, що відповідає чинним вимогам «Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №865 від 24 жовтня 2018 року, із змінами, внесеними 12 лютого 2020 року до «Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва та навчання в асистентурі-стажуванні» в Постанові Кабінету Міністрів України №89 та Закону України від 30 березня 2021 р. №1369-ІХ «Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання окремих питань присудження наукових ступенів та ліцензування освітньої діяльності».

Оформлення Наукового обґрунтування відповідає нормативним вимогам до робіт подібного рангу.

Автор творчого мистецького проєкту – Март'янов Свєтєлїй Вячеславович
– заслуговує на присудження ступеня доктора мистецтва в галузі знань 02
«Культура і мистецтво» за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво».

10 вересня 2025 року

Кандидат мистецтвознавства, доцент,
професор кафедри мідних духових
та ударних інструментів
Національної музичної академії України
імені П. І. Чайковського

 Слуський Віктор Володимирович

